

bo zborovanje pred cerkvijo. Po zborovanju skupen obed v Našem domu. Popoldna večerica in ponovitve privlačne igre. Gostje lahko pridejo že v soboto zvečer, priprosto ležišče bo brezplačno na razpolago. Obed v nedeljo bo stal 3 Din. Pri sv. maši pojemo sledeče pesmi: 1. Blagoslovna: Glasno zapojmo (ljudsko petje); 2. Mašna: Oče večni (moški zbor); 3. Ti o Marija (ljudsko petje); 4. Usmiljeni Jezus (ljudsko petje); 5. Obhajilna: Pridi mili Jezus (moški zbor); 6. Zdrava, zemlje vse gospa (ljudsko petje). Pri zborovanju pa zapojemo: Morski zvezdi (moški zbor) in ob koncu: Povsod Boga po starem napjevu. Pesmi za ljudsko petje so vzete iz »Cerkvene ljudske pesmarice« — Stanko Premrl. Pesmi za moški zbor smo razposlali, če kdo še želi, naj se oglasi. — Vsi na delo! Fantje, pokažite, kaj smo! Udeležite se v velikem številu tega našega prvega fantovskega tabora. Tudi vi, naši tovariši v Slovenskih goricah, prihitite k nam in nam s tem pokažite razumevanje v naših težkih prilikah. Pripravite se na petje, da zapojemo, da se bodo zidovi tresli. Ne bojte se dolge poti, pridite peš, s kolesi in vozovi. Živela naša katoliška prosveta, živeli naši fantje! Na veselo svidenje!

Regulacija Mure. Ze večkrat smo na tem mestu poročali glede vprašanja murske regulacije, ki je za naše ljudi v obmurskih krajih tako važna in celo življenjskega pomena. Ne rečemo sicer, da bi bila poplava Mure vedno usodna za kmetijstvo v obmurskih krajih, zlasti takrat ne, kadar nastopijo poplave v rednih letnih časih. Letos pa je nastopila poplava mnogo kasneje, že takrat, ko so bili travniki porasli z visoko travo in polja v najbujnejši rasti. Iz tega se jasno vidi, koliko škode lahko naredi murska voda. Zlasti se vidi tudi jasno, da je potrebna sistematična regulacija. Vsa mala regulacijska dela, ki so se dozda vršila od leta do leta, so bila le kakor kaplja v morje. To se sedaj vidi dovolj jasno. Mura v svoji besnosti trga kos za kosom od zemlje. Noben košček zemlje v bližini deroče vode ni več varen svojega obstoja. Zlasti zadnja leta se je besnost Murinih valov zelo povečala in škoda po travnikih in poljih je skoraj neprecenljiva. Škoda narašča od leta do leta na posevkih in zemlji, toda merodajni krogi ne čujejo klika po nujni odpomoči in ljudje gledajo z žalostjo

v srcu, kako jim voda odnaša lastnino. Ljudje prosijo, da se jim odpomore in zemlja zavaruje. Končno bi bil že skrajni čas, da se v tem oziru nekaj ukrene. Kmet se ne more braniti proti naravnemu elementu. In naš kmet, ki ljubi tako zelo svojo zemljo, postaja že nestrpen. Na več mestih so čisto v nevarnosti ob poplavi tudi hiše. Zato je nujno, da se končno, če se najdejo za manj nujna dela investicije, najdejo potrebne investicije za tako potrebno mursko regulacijo in tako začne z nujnimi deli za varstvo ogroženih obmurskih krajev. Sosednja Avstrija je delala v tem oziru zelo sistematično, ko je regulirala svoj levi breg. Pri nas smo pa pogrešali sistematične regulacije. Še to moramo pri tem pripomniti, da je sedaj voda v Muri padla na minimum in se voda iz poplavljenega ozemlja le prepočasi odteka, v stranskih rokavih se pa spreminja v blato. Tako so se začela ustvarjati močvirja in v njih se je že naselil komar, ki grozi z malarijo. Nujno je, da se ta močvirja brezpogojno odstranijo s temeljito regulacijo, sicer obstoji nevarnost, da se dozda zdravi kraji spremenijo v nezdrave. Zdravje ljudi in ohranitev dobre ter rodovitne zemlje pred uničenjem zahtevata to. Upamo, da naš klic ne bo ostal glas vpijočega v puščavi.

Črenšovci. Tudi letos bomo romali na Sladko goro. Lansko leto nas je bilo nad 60 in vsi so se vrnili zelo zadovoljni. Upamo, da nas bo letos veliko več, vabimo zlasti mladino, ki bo mogla vztrajati na dolgi poti. Oididemo v ne-

deljo, 11. avgusta zjutraj. Kje bomo pri sv. maši, objavimo v prihodnji številki.

Ižakovci. Dne 17. julija popoldne je šel 12 letni Kavaš fant s sosedo k Muri. Soseda je začela priti perilo, fant se je pa sčel, da bi se kopal. Skočil je v vodo, toda voda je bila na tistem kraju precej globoka in deroča. Fant je izginil v valovih in ga ni bilo več na površje. Ribiči v bližini so brž opazili nesrečo in so začeli fanta takoj iskati. Šele čez čas se jim je posrečilo najti ga v vodi, toda bil je že mrtev. Žalostna smrt mladega fanta je vzbudila povsod mnogo sočutja. Žalostnim staršem naše iskreno sožalje!

Sobota. Premeščena sta bila iz Sobote pisarniška uradnika pri sodišču gg. Rode Karel in Bolka Ernest. G. Rode je bil premeščen v Maribor k okrajnemu sodišču, g. Bolka pa k okrajnemu sodišču v Celje. Oba gospoda sta si s svojim društvenim delom stekla veliko zaslug in sta bila splošno priljubljena. Želimo jima na novih službenih mestih obilo uspehov in zadovoljstva! — Naše kopališče, ki je bilo pred kratkim otvoreno, je že doživelo svojo prvo senzacijo. Nekaj dni zaporedoma so nastajale tatvine v kabinah, zlasti v skupni kabini, toda nihče ni vedel za pravega tatu. Kopališka uprava je začela zasledovati tatove in imela je kmalu uspeh. Toda v veliko presenečenje to niso bili odrasli ljudje, kakor se je pričakovalo, temveč nekaj šoloobveznih otrok. Na občinskem uradu so fantičem temeljito izprašali vest; kajti zmanjkalo je v kabinah de-

Izredna zgodovina dedščine.

Amerikanec Hary Sloner je bil sin revnega pristaniškega delavca, ki se po 18 letih tudi ni dalje dokopal nego njegov oče. Ubijal ter garal je v njujorški luči in povrh je še moral skrbeti za očeta, ki je bil dela nezmožen. Ko je dosegel 18 let, mu je umrl oče. Sin Hary se je javil k pomorščakom, kamor je bil tudi sprejet radi telesne krepkosti. Pri ameriški mornarici se mra vsak sprejeti obvezati, da bo služil najmanj pet let, kar je Hary storil z veseljem. Na dan pred nastopom službe ga je doletela vest odvetnika iz mesta Memphis, da mu je zapustil njegov umrl

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Dobre pol noči nista zatisnila zasnežena samotarja oči, ker so ju neprestano dramili kriki ter kliki, lajež psov, vlačenje sani in lahno škripanje ter pokanje usnjatih šotorov. S posinom jutra je pokrivala plan ob robu gozda indijanska vas. Kože severnega jelena, razprte preko viličastih drog, so tvorile šotorom podobna bivališča brez pravega vhoda. Pred šotori so plapolali ognji. Pozno v dan je pričelo pred novo naselbino nekaj življenja. Tropa otrok, revnih in zavutih v razcapane odeje ter kože, je strmela začudeno v Gruberja. Zagledal je njihove upadle, rujave obraze, lačne oči, gole noge in vrate, in posebno se je čudil pritlikavi rasti. Ko je pa odprl usta ter pričel govoriti, so se otročaji umaknili ter zopet postali. Poklical jih je ponovno in nato so se razbežali na vse strani vsi razven enega. Nemec je stopil v kočo in se vrnil s par koščeki sladkorja.

3

»Rumeni Messer-Indijanci«, je pojasnjeval Amerikanec. »Izstradano pleme! Sedaj bova nekaj doživela.«

Gruber je pokimal Indijanku, ki pa se ni ganil, stal kakor pribit, le njegove oči so strmele začudeno.

»Beli mož dober«, je rekel Lavison v indijanski.

Mladec se je predramil iz zamaknjenja ter se ozrl nazaj po tovariših, ki so se upali počasi bliže. Franc je vtaknil v usta košček sladkorja in pomolel enega Indijanku. Fantek je vzel ponudeno, porinil v usta in je pričel poln radosti plešati.

Krikal je nerazumljive besede tovarišem, ki so se vedno bolj bližali.

»Misli, da je dobil sladko sol«, je tolmačil Lavison. »Uboge pare še najbrž nikoli niso okusile sladkorja.«

Kar vsi Indijanci so obkrožili Franca. Kakor hitro so začeli lizati sladkor, so dvignili od veselja tolik hrust, d. so pribrli izpod šotorov bojovníki in ženske.

narja in drugih vrednostnih predmetov. Ko so ljudje zvedeli za to reč, so bili zelo začudeni. Da so otroci kradih, pade krivda v prvi vrsti na starše in na pomanjkljivo vzgojo. Vse premalo se otroci vzgajajo v strahu božjem. Treba je dati otroku dobro versko vzgojo! Potem ne bo nikjer nobenih začudenj in nobenih presenečenj. — Neznani zlikovci so se lotili mladih brez ob kopaljski cesti in polomili nekaterim vrhove. To je bilo res zločinsko, ker so breze tvorile lep okras tej cesti, ki je eno najlepših sprehajališč, kar jih imamo v Soboti. Upamo, da se bo oblasti kmalu posrečilo slediti zločince. — Javna borza dela, eksponitura v Soboti, je imela sledeče število delavcev na razpolago: dela je iskalo 1420 moških, od teh 1154 poljskih delavcev, 191 raznih obrtnikov, 74 težakov, 1 gradbeni tehnik. Ženskih oseb je iskalo dela 105, od teh 82 poljskih delavk, 21 služkinj, 1 kuharica-1 uradnica. Vseh skupaj 1525. Delo je bilo na razpolago 3 hlapcem, 1 sobarici, 7 služkinjam, 6 vinogradniškim delavcem in 1 gospodinjji. Skupaj 18 ljudem.

Črensovci. Neizprosna smrt se je oglasila pri Kramarovih na Srednji Bistrici in pokosila mladega moža očeta Jožefa. Šest nepreiskrbljenih otrok je zaplakalo z mlado materjo. Zavrtna bolezen jetika je iztrgala mladim otrokom skrbnega očeta. Pokojni je bil miren, dober človek in ugleden mož. Bil je član občinske uprave. Imel je veličasten pogreb, katerega so se udeležili vsi občinski odborniki s predsednikom na čelu in občinski uslužbenci. Žalostni, osiroteli družini naše iskreno sožalje, pokojnemu pa naj sveti večna luč! — Naglo je umrl 14letni fant, dijak I. razreda gimnazije v Soboti, Raduha Martin iz Črensovec. Kopal se je, malo ranil, zastrupil, dobil tetanus in v bolnišnici je podlegel v velikem trpljenju. Pokoj njegovi duši, domače pa naj tolaži Bog!

Lendava. Dne 14. julija se je otvorilo igrišče našega SK Lendava. Naš klub je še zelo mlad, vendar pa izgleda, da bo v kratkem času postal zelo dober. To je pokazala tudi tekma s SK Muro iz Sobotice istega dne. Želimo našemu Benjaminu na zelenem polju obilo uspehov!

Turnišče. V nedeljo, 24. julija je bila pri nas slovesnost nove sv. maše, katero je daroval g. Ivan Kolenc iz Gumilic. Pridigal mu je o du-

hovniški časti brat, tajnik KA g. Franc Kolenc. Primicije so se med drugim udeležili gg. Greif, ptujski prošt, Slepec, častni kanonik, in drugi.

Bistrica. Pri gasilskih tekmah je zmagala — kakor znano — četa iz Gornje Bistrice, torej javna pohvala bi pripadala ti četi in ne kakim drugim, ki ni imela mogoče niti svojih cevi. Sicer je pa vseeno, dobri si bodite, saj ste

vsil v to poklicani, da bližnjemu pomagata. Ni ste zato gasilci, da bi vas kdo hvalil, temveč zato, da ste vedno pripravljeni priskočiti bližnjemu na pomoč.

Nastavljena sta za kaplana gg. novomašnika Škralan Janko v Gornjo Lendavo, Camplir Ivan pa k Sv. Juriju v Prekmurju. Obito bla goslova!

Katoliška mladina Poljske.

Med poljsko ljudstvo, ki je po ogromni večini globoko vdano katoliški veri in cerkvi, hočejo nekateri elementi zasejati ljuljko verske brezbriznosti, mlačnosti in celo protivernosti. To so elementi, ki prihajajo iz svobodomiselnega meščanskega in socialističnega tabora. Torej isti pojav ko pri nas. Na branik za verske svetinje poljskega naroda se je postavila v prvo vrsto katoliška mladina. V prvi polovici meseca julija je imela katoliška fantovska organizacija »Poljska mladina« svoj občni zbor v Poznanju, ki je imel veličasten potek. Prišlo je nad 2000 delegatov (odposlancev), ki so predstavljali 350.000 dejavnih članov, porazdeljenih na 807 društev. V organizaciji prevladuje kmečka mladina, je pa tudi zastopana obrtna in trgovska mladina, zlasti pa dijaki-vseučiliščniki. Značilnost delovanja te organizacije je, da sodeluje pri mladinskih društvih tudi več tisoč odraslih mož, ki tvorijo neka-ko zvezo med mladino in drugimi katoliškimi društvi. Med Poljaki torej ni glasilke: »Stari v zapeček«, marveč zelo modro geslo: »Stari med mladino!« Pospnemanja vredno tudi drugod, ker drugače preti mladinskemu pokretu nevarnost, da se ne dvigne kvišku, mar-

več gre nizdoli! Organizacija poljske katoliške mladine razpolaga s 300 knjižnicami, ki imajo skupno 40.000 knjig. V okviru mladinske organizacije delujejo posebni odseki za sport, ki jih je 1018, in posebni odseki Rdečega križa, ki jih je skupno že 224. Na kongresu je bilo poudarjeno, da se ima Poljska zahvaliti tudi tej katoliški mladinski organizaciji, da razni kulturno-bojni poskusi niso izšli na Poljskem uspeha in da je bil Poljski prihranjen protikrščanski fašistični eksperiment. Želimo katoliški mladinski organizaciji bratske nam Poljske obilno uspeha, slovenski mladini pa kličemo: »Bodi ti poljska mladina v posnemo!«

Fantovski tabor na Brinjevi gori.

Zivimo v mogočnem evharističnem in marijanskem gibanju. Svet čuti, da je v tej dobi notranjega pustošenja njegova rešitev Evharistija in Marija. V žarkih Evharistije in pod varstvom Marije se je vršil veličasten in med nami dosedaj edinstven evharistični kongres v Ljubljani.

V tem duhu se vrši danes delo med mladino in je posebno važno in hvaležno še med našimi fanti.

V načrtu so po vsej škofiji veliki fantovski tabori pod okriljem fantovske Katoliške akcije. Tako se vrši tudi za našo dekanijo Konjice veliki fantovski tabor pri Materi božji na Brinjevi gori, in sicer v nedeljo, 11. avgusta.

Namen in zato glavna misel tabora bo, kako pod najvišjimi vidiki Boga med nami in Marijo ohraniti odprto oko za prave večne in ze-

Nikdar do tedaj ni videl Nemec tako pomilovanja vrednih Indijancev. Zaviti so bili v umazane odeje. Ni bilo videti ničesar drugega kakor črno naježene lase, lačne, volčje oči in v mokašine (indijansko obuvalo) obute noge. Zbrali so se na stezi pred kočo, nekaj godrnjali, strmeli in čakali. Na postavah ni bilo opaziti nikakega dostojanstva, nobenega veselja, niti najmanjših znakov prijateljske naklonjenosti.

»Izstradani!« je zaklical Lavison.

»Priromali so do jezera, da bi poklicali na pomoč velikega duha, ki bi jim naj poslal črede severnih jelenov. Za nobeno ceno in pod nikakim pogojem jim ne smeja ponuditi prehrane; sicer nama bodo viseli skozi celo zimo na vratu. Je sicer neusmiljeno, a pomisli, da sva na skrajnem severu!«

Kljub resnim opominom preizkušenega lovca se ni mogel Franc ustavljati beračenju najbednejših otrok, ki so stradali v najbridkejšem pomenu besede. Ko se je uveril, da ne posedajo Indijanci niti pod šotori ničesar za pod zob, je povabil deco v kočo in ji je skuhal velik lonec

juhe s prepečencem. Indijančki so se obnašali kakor divje mačke. Franc je moral poklicati na pomoč spremljevalca, da se niso izstradani domačini med seboj raztrgali. Po nasičenju sta jih morala lovca s silo napoditi iz bajte.

»Ta le prizor mi je bil nekaj povsem novega«, je rekel Nemec. »Ubogi malčki!«

Tovariš je stresel v dvomih glavo.

Naslednji dan je stopil Gruber z rumenimi Messer-Indijanci v trgovske stike. Imel je seboj precejšnjo zalogo okraskov, odej, rokavic, zabojev s konzervami. Vso malenkostno ropotijo je bil vzel seboj radi medpotnega barantanja. Z malenkostmi je zvalil od Indijancev 12 črno-progastih, močnih indijanskih psov, dvoje dolgih šani s pasjo opremo vred ter nekaj parov snežnih čevljev. Z zaključkom za severne kraje dragocenega nakupa je bil zadovoljen. Med celo vožnjo proti skrajnemu severu mu ni uspelo, da bi si bil mogel oskrbeti neizogibno potrebno pasjo vprego.

»Zakaj jim nisi dal prehrane v presledkih?« ga je narahlil po barantiji tovariš.

Štiriindvajset ur je zadostovalo in Nemcu

stric 200.000 dolarjev. Mornariška uprava, ki je zvedela o dedščini, je bila pripravljena, da srečnega dediča odpusti brez ovir. Proti pričakovanju vseh pa je Hary slovesno izjavil, da bo odslužil pri mornarici pet let in je sedaj najbogatejši mornar mornarice Združenih držav in je postal radi omenjene izjave mož, o katerem govori s ponosom ter navdušenjem vsa Amerika.

Zapustitelj dediščine in dedič izgubljeni.

Švicarski kmet se je podal na daljše potovanje in je prepustil za čas odsotnosti vodstvo gospodarstva svojemu sinu. Ko se je vrnil, jo je bil popihal

meljske cilje in kako samega sebe usposobiti in pripraviti za božje blagodar. Zato so na tabor vabljeni, in sicer nujno vabljeni vsi fantje konjiške dekanije in to prav vsi. Prijazno vabljeni so pa tudi fantje iz sosednjih župnij, oziroma dekanij.

Sporod tabora je:

Udeleženci se zberejo do 9.30 pri Sv. Neži in se porazdelijo po skupinah župnij. Od Sv. Neže do cerkve M. B. na Brinjevi gori procesija z Najsvetejšim. Na Brinjevi gori pridiga in sv. maša. Po sv. opravi zapojejo vsi himno »Povod Boga«. Nato zborovanje na prostem. Govorila bosta g. dr. Jože Jeraj (Vera v Evharistijo, temelj fantovske življenjske aktivnosti) in akademik g. Ludovik Gorenjak (Osnove katoliške fantovske izobrazbe). Nato še kratki in navduševalni govori fantov po skupinah župnij. Konča se zborovanje s himno »Kristus kraljuje«. Prenese se Najsvetejši iz cerkve in se zaključi tabor s petimi ljudskimi litanijami Matere božje z blagoslovom in zahvalno pesmijo.

Razen med sv. mašo ljudsko petje evharističnih in Marijinih pesmi.

Vsa prireditelj naj se izvrši v globoki zbranosti. Nasvetovani so skupni prihodi in odhodi fantov iz posameznih župnij.

Sedaj pa je na vas, fantje, pa tudi na starših, da vzbudite za tabor vsesplošno zanimanje in se ga udeležite. Pridobivajte udeležence dan za dnem. Naj bo ta dan odmev evharističnega kongresa in naj bo prepoved številnih fantovskih vrst konjiške dekanije, ki so že ponovno pokazale, da imajo zmisel za dobro.

Prav posebno pa vabimo in prosimo vse, da molijo k ljubemu Bogu, da da temu fantovskemu dnevu in vsemu fantovskemu gibanju svoj blagoslov.

Fantovski praznik pri Sv. Jožefu nad Slovensko Bistrico! Fantje iz vseh župnij slovenjebistriške dekanije se bodo zbrali v nedeljo, 11. avgusta pri Sv. Jožefu nad Slov. Bistrico, da obnovijo v svojih dušah ogenj ljubezni do Boga in svete Cerkve ter položijo nove temelje nadaljnjemu prosvetnemu delu. Sporod bo sledeči: Ob 9 zbor pri župni cerkvi v Slov. Bistrici, od kod grede udeleženci v sprevodu z godbo in zastavami na čelu k podružnici sv.

Jožefa. Ob 9.30 bo blagoslovitev prapora fantovske KA, pridiga in sv. maša stolnega kanonika g. dr. Ivana Zagarja. Po maši slavnostno zborovanje pred cerkvijo, na katerem bodo govorili gg.: dr. Jože Jeraj, akademik Ciril Zebot in zastopniki fantov. Fantje! Organizirani in neorganizirani, pridite, da pred vsem svetom izpovemo svojo vero in ljubezen do naših največjih svetin!

Gornja Radgona. Tukajšnje godbeno društvo »Mura« proslavi v nedeljo, 11. avgusta 10 letni-

co društvenega obstoja. Ob 15 bo slavnostni koncert, na katerem sodelujejo godbeno društvo iz Ljutomera, Murske Sobote, Male Nedeže, Apač in Gornje Radgone. Vsako društvo proizvaja tri koncertne komade. Vsa proslava se bo prenašala po radiju Ljubljana. Godbo je ustanovil leta 1920 g. Jernej Wengust, ki je bil takrat načelnik gasilskega društva in je bila do leta 1925 gasilska godba. Leta 1925 pa se je ustanovilo samostojno godbeno društvo z imenom »Mura«, katero še danes marljivo deluje.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Še niso zvonovi ljube sv. Barbare vtihnili za blagim dijakom šestolletcem Dušanom Dernovšekom, že so zapeli žalostinke posestnici Simonič Julijani iz Zg. Korene, ki je umrla v 65. letu. Njena dobra dela in darovi ubogim in potrebnim glasom oporoke jo spremljajo pred večnega Sodnika, ki jo naj mlo sodi po njenih dobrotah. Volila je za uboge šolarje, za dijaško kuhinjo v Mariboru se je nabrlo na sedmini, in vsem otrokom, ki jim je bila botra in dobrotnica. Naj v Bogu počiva! »Slov. gospodar« ji je bil vodnik, učitelj in tolažnik vsa leta.

Sv. Barbara v Halozah — Gornja Radgona. Umrla je 22. julija v Gornji Radgoni posestnica Jožefa Strah, roj. Majcenovič, v župniji Sv. Barbara v Halozah; sestra posestnika in cerkvenega ključarja g. Antona Majcenovič pri Sv. Barbari. Zapustila je pet malih otročičev, najmlajši je star tri tedne, za katerega je žrtvovala pokojna mati tudi svoje življenje. Stara je bila šele 38 let. Njenega pogreba se je udeležilo veliko število ljudi, da so ji posodili zadnjo pot; čeprav ni bila gornjeradgonska rojakinja, vendar je bila pri ljudeh zelo priljubljena. Omenimo, da je pokojna iz ugledne hiše Strah, pri kateri je gospodinjila kratko dobo šele 15 let. Domači gospod župnik ji je pri odprtem grobu govoril ganljive besede, ki so navzoče ganile do solz. Pevci so za zadnje slovo zapeli dve pretresljivi pesmi. Bodi vsem

iskreno zahvaljeno! Možu in otrokom naše sožalje, pokojni mami pa raj in pokoj!

Vransko. V teku enega tedna je naša župnija izgubila dve mladi ženi-gospodinji, ki sta obe postali žrtvi svojega materinskega poklica. Dne 20. julija smo pokopali Marijo Gorican, roj. Florjan, p. d. Matičko v Selu, dne 25. julija pa je za vedno zatisnila oči Mihaela Farčnik, voj. Musi, p. d. Mežnarca v Stopniku. Prva je bila stara šele 35 let in zapuščala sedmero otrok, druga pa šele 27 let in je zapuščala dva otroka. Možema kakor tudi drugim žalujočim ostalim naše najgloblje sožalje! Naj počivata v miru!

Sv. Frančišek Ks. Spremili smo k večnemu počitku previtkarico Naranšek Marijo, katero je Gospod poklical k sebi v 92. letu starosti. Bila je najstarejša župljanka. Dolgih šest let je bila priklenjena na bolniško posteljo, z vse trpljenje je, udana v božjo voljo, mirno prenašala; bila je kljub dobri potrebi prava mučenica. Bog bodi milostljiv njeni duši!

Knjižnica »Slov. gospodarja«.

1. Zemljiška knjiga, 5 Din.
 2. Kako si sam izračunam davek, 4 Din.
 3. Zaščita kmetov v Jugoslaviji, 5 Din.
 4. Predpisi o cestah in prometu, 14 Din.
 5. Zakon o volitvah narodnih poslanec, 8 Din.
 6. O bolnišnicah in bolniških pristojb., 5 Din.
- Naročniki »Slovenkega gospodarja« plačajo samo polovico!

sin z doma z večjo vso. Jezen se je odpravil še na dan vrnitve oče z doma, da bi poiskal zapravljenega sina in se tudi on ni več vrnil. Nikdo ne zna, kaj se je zgodilo z očetom in sinom. Domačija v ozki dolini Alp je že 15 let brez gospodarja.

Čudna so pota,

po katerih pride človek do pramoženja. Na izreden način se je povzpela do dediščine Skot Viljem Solzel. Izselil se je iz domovine v Južno Ameriko, da bi se mu tamkaj nasmešnila sreča, a jo je iskal zastopnik. Tri leta se je prebil s priložnostnim delom in s potepuštvo. Lepega dne sedi s svojim tovari-

dokazalo, kako prevdarna je bila Amerikančeva opazka. Ravno toliko časa so rabili nevedni divjaki, da so pojedli vsa od Franca kupljena živila, s katerimi bi bili izhajali z lahkoto več tednov. Drugi dan so že stali pot berači pred durmi koč. Lavison je preklinjal, grozil s pestmi, a vedno znova so prihajali.

Dnevi so minuli. Celi čas, po dnevu in po noči, je motilo tišino enakomerno ter žalostno prepevanje, molitve in bobnanje k velikemu indijanskemu duhu.

Čred severnih jelenov le ni bilo. Krajši, bolj oblačni, temnejši so postajali dnevi. Živo srebro je padalo nižje — nižje . . . 40 stopinj mraza pod ničlo ni vznemirjalo Indijancev niti najmanj. Plesali so, dokler se niso zvrčali od onemoglosti, peli, dokler jim niso odrekla grla in razbijali po bobnih. Enkrat na dan je delil Nemec med dečjad hrano kljub resnim svarilnim opominom Lavisona.

Lepega dne, ko je bil Amerikanec z doma, je uspelo več Indijancem, da so izsilili dohod do koč, kjer so divje kričali ter vpili tako obupno,

da je že bil Franc pripravljen, med nje razdeliti nekaj živeža, ko so se vrata na bajti odloputnila in se je vrnil Amerikanec.

Z enim pogledom je obvladal položaj. Spustil je vedro, katerega je držal, iz rok, odprl vrata na stežaj in se lotil dela. Radi izredno krepke postave je napravljajal na Indijance mogočen utis. Vsak zamah njegove pesti je priletel liki udarec kovaškega kladiva, pognal je enega Indijanca ob steno, drugega v sneg, tretji je že bežal. Če je zagrabil dva, je otreskal njuni glavi eno ob drugo. Padali in cepali so kakor snopje po tleh. Na tleh ležeče je razmetal po snegu, kakor bi se igral z manjšimi vrečami. Tekom par minut je bil prostor pred bajto izprazen. Zaprl je vrata in porinil zapah.

Nemec se je smejal in se zahvaljeval toplo nebu, ki mu je naklonilo tolikanj izrednega moža za spremljevalca.

Kmalu za tem se je podal na prosto, da bi prinesel drv in pregledoval po navadi površino jezera. Sonce je zgledalo blede in soparno. Nebo in sonce ter ravnina in jezero — vse je bilo siv,

Sv. Anton na Pohorju. Naj nam g. Škof od Sv. Antona v Slovenskih goricah ne zamerijo, če se tudi mi oglasimo v »Slov. gospodarju«, saj je naš Sv. Anton za 516 m višji od onega prleškega. Je romarska božja pot, izletniška točka v zdravem zraku, kakor so nedavno ugotovili gospodje, ki se na zrak razumejo. Sušo — in še prav občutno — tudi imamo, zato ne vemo, kaj bo pozimi. Pod cerkvijo je izvirček sicer dobre vode, a letos jo točimo le po kapljicah. Krvavo bi rabili cisterno, o kateri se že veliko govori in ugiba. Naj bodo meročajni krogi nekaki Mozesi, ki bodo energično udarili po blagajni — državni ali banovinski, to je nam vseeno —, da bo pritekel iz nje blagodejen dežek v podobi dinarjev. In hvaležni jim bomo mi, ki trpimo žejo, pa tudi izletnikov in romarjev bo več, ker jim bomo lahko postregli vsaj s svežo vodo, ker jim s čim drugim nimamo. Kdo je temu kriv? Kriza? Da, kriza pri tistih, ki jim manjka podjetnosti. — Novo gospodično učiteljico dobimo za nov razred v cerkveni hiši. Kajne, da napredujemo? Le matične knjige mirujejo; prleški Antončani bi rekli: »Nega kšefta!« In od tega »nega kšefta« bi še morali plačati davek od čistih dohodkov? O luna, ne trkaj preveč sv. Birokracija! Se bo razpočil in kaj potem? In potem bo vso JNS — vrag vzel. Dober tek mu!

Ptuj. Socialdemokratska »Svoboda« je tudi v Ptujju imela svoja podučna zborovanja, katerih so se udeleževali ljudje iz mesta in okolice. Med njimi so bili tudi mladi, neskušeni fantje. Ne vemo vsega, kar se je na teh zborovanjih govorilo in sklepalo, a to vemo, da so nekateri s silno elastično čitali socialistične knjige, zanje agitirali in jih drugim posojali. Tudi to vemo, da so nekateri obiskovalci tistih zborovanj čisto prepojeni s komunističnim duhom. Zabavljajo čez naše razmere, Rusijo pa čez mero poveljujejo. Ogrevajo se za skupna posvetila in kmetom naravnost svetujejo, da bi si tako pomagali. Kmetje se jim pa seveda smejejo. Svojo zemljo naj bi dali, da bi komunisti z njo gospodarili, sami naj bi pa bili

sužnji-delavci kot na Ruskem? Zelo so neverni in s sovraštvom napolnjeni do vsega, kar je krščansko. Vse dobro vidijo samo v komunizmu, za vsako drugo besedo so nedostopni. To lahko potrdijo osebe, ki z njimi občujejo. Iz tega je razvidno, da se je na tistih zborovanjih »Svobode« skrito gojil komunizem. Živijo Lenin! V Celju je izbruhnilo na dan, kar se je prej tajno gojilo. Zato je čisto prav, da je oblast razpustila socialistično Svobodo. Na obiskovalce tistih zborovanj pa bo treba paziti, če bodo še dalje sejali Leninovo seme.

Ormož. Ljudje, ki sami spadajo na varno, so po naročilu od zgoraj navzdol organizirali »Pof« za Ormož in okolico. Sestavili so listo »Pofu« nevšečnih meščanov, ki naj bi bili poslani v koncentracijsko taborišče v Bosno ali Črno goro. Kar 18 moških, med temi hišni posestniki, uradniki, trgovci in obrtniki so bili na »kriminalni« listi označeni kot nasprotniki prejšnjega režima. Zakaj? Ves pošten Ormož se škandalizira nad tako predznostjo »Pofa«! Dobro, da znamo, v kateri kovačnici se je koval ta satanski načrt, in tudi to znamo, kateri so bili kovači!

Krapje pri Ljutomeru. Prostovoljna gasilska četa Krapje priredi v nedeljo, 4. avgusta na Gornjem Krapju bogat srečlov z ljudsko veselico, godbo in razne zabave. Začetek ob treh popoldne. Vsi prijatelji gasilstva vljudno vabljeni! — Četa.

Sv. Frančišek Ks. Pred kratkim se je poročil vzorni mladenič Zalesnik Franjo z Goličnik Vero, posestnico v Sv. Florjanu, župnija Gornji grad. Bil je vseskozi agilen in delaven član prosvetnega društva in Orla ter večleten cerkveni pevec. Ksaverjanska župnija ga bo težko pogrešala osobito sedaj, »ko dan se zaznava« in bo treba zopet vzeti v roke plug in rezati v celino, katero je v teku tuznih dni čez in čez prerasel plevel. Želim Ti, dragi naš bojevnik, v novi domačiji obilo sreče in blagoslova božjega! — Euharističnega kongresa v Ljubljani smo se tudi Ksaverjanci udeležili v častnem številu. To so bili zares dnevi, ki jih je pripravil Gospod in ki bodo ostali nepozabni. — Gospodarske razmere so kakor povsod tudi pri nas težke in vse komaj čaka na konec te neznosne krize. Vsi pa smo si oddahnili, da je vsaj konec zloglasnega re-

žima, ki je z bajoretom neprestano strašil našo župnijo in uklenjene preganjal naše poštene fante in dekleta, ki niso zakrivali drugega, kot da so zahtevali pravico in enakopravnost. Upamo, da bodo dobili prizadeti primerno zaščeno, a krivci plačilo, ki jim gre, ne iz maščevanja, kar ni krščansko, ampak po pravici. Saj pošten človek zvečer še na vas ni smel, dočim so imele vso oblast razne barabe, ki so počenjale vse mogoče in še ovajale poštene ljudi. Pof. omladinska fronta, ki se je pripravljal, bi bila res že davno potrebna, samo ne za nas, ampak za tiste prenapete nacionaliste, ki so pritirali s svojo »modro« politiko našo državo, katero so poprej do golega oskubili, na rob propada. Zahvaljujemo se novi vladi, da je otela, četudi ob 12. uri, kar se je še oteti dalo in obenem zaupamo, da bo šla pravično pot, da bomo res pravi bratje med seboj, ne pa eden gospodar, a ostali pastorki in samo molzne krave, nad katerimi šviga še bič. — Ksaverjanci! Kaj pa naš društveni dom? Mogoče bi se pa le dal zgraditi, samo malo dobre volje bi bilo treba in zavednosti! Res so časi težki, a tudi resni! In kje bi vi rajši videli svojo mladino: v društvenem domu, kjer se bo vzgajala v katoliškem duhu in kjer bo našla varno zavetje in pošteno družbo — ali pa v krčmi v slabi družbi, kjer se vzgajajo kvantitaci in kričaci, katerim je vera in cerkev devet-briga? Odložili boste sami! Upamo, da bo zmaga la trezna pamet in bomo še letos porosno zapeli: V trudu in znoju, a polnem radosti, dom mi gradimo v slavo in čast! Bog živi! ik.

Sladka gora. Vsi smo še pod vtisom veličastnih slovesnosti euharističnega kongresa v Ljubljani. Tisti, ki so bili tam, pripovedujejo o njih tistim, ki niso mogli na kongres. Gotovo je tako tudi drugod po Sloveniji. Duša človekova pač hrepeni po Bogu, hoče biti z njim združena, ker potrebuje Njegove pomoči in nujno rabi Marijine priprošnje. To plemenito hrepenenje pa je mogoče utešiti tudi na romarski božji poti, kakor je prav Sladka gora. Hitro se bližajo dnevi romanja, ki bo v dneh 12. do 14. avgusta. Kraj v gorskem zatišju je jako primeren, da se človek nekoliko odtegne svetnim skrbem in poskrbi za svojo dušo. Zadnja leta je žal število romarjev na Sladko goro zelo padlo. V pretekli dobi pa so

kasto. Gruberju se je dozdevalo, da vidi iz daljave nekaj, kar se giblje in je bolj črno nego sivkasto ozadje. Poklical je tovariša.

»Karibu«, je rekel takoj lovec, »prednja straža potujočih čred severnih jelenov. Le posluhni Indijance. Kako kriče: Aton! Aton!, kar pomeni severnega jelena. Neumneži so splašili čredo s peklenkim krikom in ne bodo okusili svežega mesa. Karibuji bodo ostali na ledu in nikdo jih ne more tamkaj napasti iz zasede.«

Par sekund je opazoval nemški tovariš jzero in obrežje z očmi prerijskega lovca, nato je stekel v kočuro in se vrnil z brzostrelno puško. Skozi množico stokajočih in vzdihujočih Indijancev je hitel k nizki, poševni nabrežni ograji. Zledenela snežena skorja ga je držala. Sivi oblak je bil oddaljen od brega približno 1000 m in se je premikal v južno-vzhodni smeri. Za slučaj, da bi jeleni vztrajali na tej poti, bi bili morali mimo dobre pol milje dalje in zgoraj ob jezeru. Lovec se je bližal z vso naglico cilju, ne da bi pustil čredo iz oči. Dokler so bili jeleni v polnem diru, tudi niso mogli prepoznati, če se on pregiblje ali

je mirno stoječ predmet. Da bi pa ugotovili, zakaj da gre, so morali obstati in to okolščino je izrabil lovec v svoje dobro. Obstal je takoj na mestu liki visok štor. Ko so se spustili jeleni ponovno v tek, je tudi on bežal ter obstal, kakor hitro se je ustavila čreda. Kmalu je bil toliko blizu, da je razločil skakajoče glave. Kakor hitro je nameraval vodilni jelen, da bi zavrl tek, je že stal tudi lovec. Sprevidel je, da se da čreda prekaniti z lahkoto. V drzni gotovosti uspeha je prodiral naprej po ledu in je zmanjševal razdaljo, dokler ga ni ločilo od jelenjega rogovja samo še 200 m.

Pokleknil je. Le dobro sekundo je počival njegov pogled ter občudoval divjo in lepo sliko. Pomeril je v vodilnega jelena. Strel je odjeknil. Sivi orjak je še planil enkrat naprej in se zgrudil na tla. Po padcu prvega jelena je izbljuvala brzostrelna puška nekaj po deset krogel v sredino črede.

(Dalje sledi.)

šem ob bregu reke. Napravila si ogenj, da si skuhata skromno kosilo. Ko je hotel podkuriti bolj močno ogenj s kepo papirja, zagleda svoje ime v časopisu. Ko razgrne časnik, razbere, kako ga poziva advokat, da se naj zgleda v njegovi pisarni, kjer ga čaka dedščina 80.000 angleških funtov, katere mu je zapustil bogat sorodnik.

Strela

je nevarnejša v zimi nego poleti. Nevihte so po občem mnenju v zimskem času manj nevarne nego poletne. Udar strele pa učinkuje v zimi mnogo hujše ter strašnejše nego v vročini.